

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Sucquet E Societate Iesv Via Vitæ Æternæ

Sucquet, Antoine

Antverpiae, 1630

Cap. 5. de consideratione agendorum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54856](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54856)

CAPVT V.

Exercitium de Consideratione rerum agendarum.

COMPOSITIO LOCI erit, constituere se coram Deo, eiusque curiâ, ad vitam & viam æternitatis ordinandam.

ORATIO, ut supra.

PVNCTVM I. Considera, perfectionem rectè colligi posse, imò debere, ex perfectione actionum nostrarum; adeò ut verè is perfectus dici possit, qui illas accurate atque perfectè exequitur. Vide igitur ut actiones tuas in dies perficere coneris, & quod in Deuteronomio monemur, justè quod justum est persequaris. ab operibus enim tuis profectum tuum noscere debes, & ex illis velut fructibus incrementa virtutis interioris. Neque enim sat est benè operari, id est, fructum aliquem reddere; sed elaborandum ut semen gratiæ Dei, trigessimum, sexagesimum & centesimum fructum proferat, & talenta eius maximas usuras ad diuinæ maiestatis maximam gloriam, & nostram utilitatem. Attende quàm indignum, cùm possis ex agro cordis tui centesimum colligere fructum, cùm Dominus illum toties imbre gratiæ & sanguinis sui irrigaverit, exiguum reddere, id est, orationes atque actiones tuas imperfectè facere. Fertur D. Bernar. in matutinis Horis vidissè Angelos, qui Fratrum orationes scriberent, aliorum quidem auro, aliorum argento, aliorum aquâ, aliorum etiam prætermitterent. Considera itaque opera tua, & quomodo ab Angelis scribi digna sint, ac totius diei opera percurrere. *Haccine vera, &c. ut sup. g. 7.*

Perfectio in quo sita sit.

Deut. 6.

Talenta Dei diligenter impendenda. Fructus centesimus colligendus.

PVNCTVM II. Considera, in omni actione tria tibi esse consideranda; Primò, Deum; Secundò, te ipsum; Tertio, rem agendam. Primò, inquam Deum, tanquam finem, & à cuius tibi voluntate recedere nefas sit. Videndum igitur ante omnia, quem ille finem rebus, & omnium actionibus statuerit, & eo tanquam ad scopum occu-

Attende ad finem tuum, o homo.

ocu-

*Fiducia in
Deo locanda.*

Psal. 126.

Luca 14.

*Solitudo in
Deum ja-
cienda.*

Philip. 4.

1. Pet. 5.

*Diffido tibi,
si crescere
vis.*

1. Cor. 12.

*Præsentia
Dei.*

oculus, pes atque omnis actio dirigenda. Secundò, at-
tende Deum tibi præsentem & paratum esse, ut volun-
tatem timentium se faciat. Ut verò id fiat, & ab illo ut
causâ primâ tu movearis, necesse est ut illi conjun-
ctus sis, nihilque aggrediare, nisi ex voluntate ejus: aliàs si-
quidem utiliter operari non potes, neque ille tibi coo-
perabitur, etsi concursus non sit negaturus. Nónne
hoc est quod monet Psalmista dicens, Nisi Dominus
ædificaverit domum, in vanum laboraverunt qui ædi-
ficant eam? nisi Dominus custodierit civitatem, frustra
vigilat qui custodit eam? frustra certè nititur ædificare
turrim, qui sumptus non habet ad perficiendum. Im-
plora igitur humillimè auxilium ejus, ut scias finem
ejus, & ad eum tua consilia dirigere possis, deinde fidu-
ciam omnem in eo colloca, & anxietatem depone
consilio Apostoli dicentis: Nihil solliciti sitis, sed in
omni oratione petitiones vestræ innotescant apud
Deū. & alterius: Omnem sollicitudinem vestram projici-
entes in eum. Inquietudo enim Dei gratiam, & no-
stram enervat industriam, atque in eâ, ut in tempesta-
te, rectum iter tenere perdifficile est: si qua igitur oc-
currat, persevera in oratione cum Christo Domino in
horto, donec tranquillitas revertatur. Attendere deni-
que, ut suprâ dixi, debes te ipsum, quodque ex te possis
nihil, atque à Deo pendeas, velut à sole radius, ab arti-
fice malleus, à scriptore calamus. ut meritò Scriptura
dicat: Deus operatur omnia in omnibus. & quidem ad
salutem utiliter neminem absque gratiâ operari posse,
fide certum est.

Credo tibi, ut sup. pag. 7.

PUNCTVM III. Considera, quomodo rem agendam,
seu actiones tuas perfectè agere possis, & quàm certò
id futurum, si Deum ut præsentem agonotheram sem-
per intuearis. Secundò, hostem, qui te observat ut ar-
guat, & Angelum ut rectè facta annotet, quæ deinde
Dominus coronet. Tertiò, attende ut in pondere, nu-
mero,

mero, & mensurâ tua facias ut Deum imiteris. Quartò, scito etiam ad perfectionem plurium conducere, si exemplum Christi & Sanctorum tibi sapissimè proposueris. Quintò, si animi libertatem & quietem diligenter custodieris: mox enim ut illam quis perdit, quasi extra orbitam positus est, & palmes extra vitem; qui tamen fructum ferre non potest nisi manserit in vite. Sextò, considera, facienda omnia ac si novissima foret hora, & hoc unum agendum tibi superfit in hâc vitâ, quod præ manibus habes: sufficit enim diei malitia sua. Neque consideres velim, seu valdè attendas molestiam in hâc accuratâ agendi ratione: etenim persuasissimum tibi esse debet, *optimam esse vitæ rationem diligendam; & certo certius, brevi consuetudine fore jucundam.* Denique considera, quid post actionem faciendum sit: multi enim, quod vitandum esse monet Spiritus sanctus, in fine corrumpunt, dū post rem benè actam, sibi quodammodo eam tribuunt, & non auctori Deo. Quod diligentissimè cave, & te considera, velut instrumentum, velut lucernam, cui lucem Deus imposuerit, quæ per te lux erit quidem, sed subobscurè vitio tuo. Defectus etiam sedulò observa, ut prudenter aliàs eosdem devites.

*Quies animi
servanda.*

Ioan. 15.

Matth. 6.

Nota diligenter omnia consuetudine facilia fieri.

Quid post actionem faciendum.

Exercitium, quâ quis actiones suas Deo offert.

LOQVAV ad Dominum meum, cum sim pulvis & cinis, & tanquam nihilum ante te. quis plantavit vineam, & non comedit ex eâ? quis seminavit, & non colligit fructum ex eo? Ecce ego vinea tua, Domine Deus meus, optans fructum reddere in tempore suo: ego ager ille, & terra sæpè supervenientem bibens imbrem, sæpè gratia tua sole illustrata, sæpè sanguine irrigata, sæpè sarculo interioris monitionis correpta & purgata; ut videres ex me fructum, vitulos labiorum meorum, fructum manuum mearum. Accipe igitur à servo tuo, à filio ancilla tua: accipe quos tibi, Pater benignissime, à Dominâ & matre meâ, Beatissimâ Virgine

*Genes 18.
Humilia-
tio sui.*

Osee 14.

Virgine

- Genes. 27. *Virgine MARIA, cui nos omnes in cruce commendasti ut matri, edoctus offero cibos, quibus ipsa te vesci libenter novit. induit illa me gratiâ tuâ, vestimentis valdè bonis, ut esset anima mea accepta, eiusq; odor, sicut odor agri pleni, cui benedixisti de rore cali, & de pinguedine terra. nihil enim hic ex amoris mei putidissima cloacâ exhalare permittam, sed puro & sincero amore tam benefici creatoris, liberalissimi redemptoris, dulcissimi sponsi anima mea, omnia facere decerno, ut tibi placeam.*
- Intentio recta.
1. Cor. 4. *Mihi jam pro minimo est, ut ab hominibus iudicer, aut ab humano die. Diem enim hominis non desidero, tu scis; sed ad te sunt oculi mei, qui habitas in excelsis: tu omnes, scio, gressus meos consideras: sed & observat etiam hostis, ut me accuset; Angelus, ut tuâ gloriâ me ornes. O Deus, scio absque te nihil possum, imò neque ut oportet, velle possum: sine te enim velle meum teneret inimicus, & indè faceret catenam mihi. ambulabo igitur coram te, velut si novissima dies foret: curram, ut accipiam bravium, quod es tu Deus meus, Deus cordis mei, & omnia. O quàm concupivit anima mea desiderare & facere justificationes tuas in omni tempore! Sed potissimum desideravit te in desolationis nocte, & de manè vigilare ad te, ut amplectar te, & quotidie quasi incipiam, quæ quidem retrò sunt relinquens & ad ea quæ anteriora sunt extendens me ipsum. Vt verò id facere possim, in matutino interficiam omnes peccatores terra; & manè ad te orabo, Domine, manè exaudies vocem meam, & illuminabis faciem tuam super me.*
- Diffidentia sui.
- Psal. 118. *Orieris ô sol iustitia, in corde meo. Quid dico? Tu æternum verbum quasi rursum infinitâ dignatione ad invocationem Sacerdotum, Caro factû habitabis in me, & videbo gloriam tuam, gloriam quasi unigeniti à Patre plenum gratiæ & veritatis, & superamabilissimæ charitatis. Cùm verò oriaris in me, nonne tenebra vitiorum meorum dissipabuntur, & pones fines meos pacem, & adipe frumenti satiabis me? O quàm dilecta tabernacula tua, Domine! altaria tua, Domine virtutum! veniam, & offeram tibi cum omni reverentiâ in conspectu tuo sacrificium, corde contrito & humiliato; & scio, non despicias: sed respicies in faciem Christi tui, & misereberis mei in terrâ deserta;*
1. Cor. 4.
- Phil. 3.
- Psal. 109.
- Psal. 5.
- Psal. 103.
- Applicatio ad Communionē.
- Psal. 83.
- Oblatio sui.

fertâ, inuîâ, & inaquosâ: idè enim iam in conspectu tuo appa-
 rui tibi, ut videam faciem, & infinitam caritatem tuam. Deinceps
 verò, Domine, dirigam in conspectu tuo viam meam, & ope-
 ra manuum mearum respicies, ut faciam omnia in pondere, nu-
 mero & mensurâ: nam quod factum semel, infectum, scio, num-
 quam erit. Docebis me vias tuas, vias caritatis & amoris, ut mi-
 tis & humilis corde, neminem ledam, sed te sequar benefaciendo,
 & quoad possum, amando omnes, maximè inimicos meos; qua
 enim seminaverit homo, hæc & metet.

Opera no-
 stra semel
 facta quasi
 æterna.

1. Cor. 3.

Si necessitati parendum erit, & oportuerit nutriri & recrea-
 ri corpus hoc quod corrumpitur, & aggravat animam; ut ju-
 mentum erit illud apud te, & propter te nutrietur, & de neces-
 sitatibus meis erues me unicum refugium meum. Denique tuus
 semper ero, ut tu meus es, & in te sperabo, ac dum tempus pœni-
 tentia est, expiabo gratiâ tuâ delicta mea, & sic ibo infelix ego
 homo ad vesperam: sicut enim mercenarii, dies mei; donec ad-
 spiret dies, & inclinentur umbra, & venias, & assumas me ad te
 ipsum. Ne verò venias mihi sicut far in nocte, expectabo te omni
 horâ, ut fidelis servus, donec venias, & recorderis mei, donec cla-
 mor fiat, donec janua aperiatur, donec introducas me, donec in-
 trem in sanctuarium tuum, donec abstergas omnem lacrymam
 ab oculis meis, donec dicas ut requiescam à laboribus meis, donec
 audiam; Euge serve bone & fidelis, intra in gaudium Domini
 tui; donec osculeris me osculo oris tui, & videam te desiderium
 oculorum meorum, & amplectar & stringam in sæculum, & in
 sæculum sæculi. Amen.

Sap. 9.
 Corpori
 quid tti-
 buendum.

Iob. 7.
 Cant. 4.
 1. Thcll. 23

Matth. 25.
 Cant. 1.

*Praxis ad rerum agendarum considera-
 tionem.*

OPTIMA est, actiones suas Primò, distinguere in quotidia-
 nas, hebdomadarias, menstruas, annuas. Secundo, eas ex-
 polire ad exemplar Christi Domini & Sanctorum; exercendo
 Dei præsentiam, puram intentionem, ut in Meditatione di-
 ctum est. Tertiò, eas sic describere, & quasi diarium, aut vitæ
 normam circumferre, ad quam in examine se examinet velut
 ad lineam.

Actionum
 distinctio.

Fructus

*Fructus spi-
ritualium
exercitiõ.*

Fructus qui ex usu exercitiõrum huiusmodi spiritualium provenit; Primus est, tranquillitas animi: ordo siquidem est causa pacis. quocirca ubi actiones ordinatæ sunt, & exercitia definita, pacifica est anima, novit quid & quando agendum, cogitationum volubilitatem corrigit: & piis ac sanctis pravas, aut minus decentes facillè depellit. Accedit, quodd exercitia sic velut lege præscripta, sollicitè servare quisque conetur; atque ita non facillè deficit, imò verò profectum curat, & facillè discernit considerando, an ferventiùs, an remissiùs, solitis exercitiis incumbat.

*Cavenda
multitudo
& nimia
frequentatio
exerc.*
Prov. 4.
Psal. 63.

Observa tamen, neminem se obruere debere aut multitudi-
ne, aut frequentatione: sed exemplum Sanctorum sequi, quo-
rum semita ut lux splendens paulatim crescebat usque ad per-
fectam diem. Ibant illi de virtute in virtutem, donec viderent
Deum deorum in Sion. Ordinanda ergo exercitia sunt, juxta
cujusque statum ætatem & profectum; ita ut facillè perpetua-
ri possint; cum inconstantia & dedecat, & plurimum noceat:
idcirco lectioni oratio, orationi labor & corporalis exercita-
tio, gratà vicissitudine succedere debent.

*Laur. Iust.
de convers.
Monach.
cap. 10.*

Disce igitur quantopere juvet ad vitæ spiritualis profectum,
certa exercitia, & ordinatas actiones habere; ut pulchrè Lau-
rentius Justinianus: Maximi, ait, periculi res est, prout sugges-
sit animus velle degere, quare omnia tēpora ordinanda certis
virtutum exercitiis, sicut & actiones. idque pro cujusque gustu
& spiritu. Neque enim sanctus Spiritus, qui multiplex est in
donis, unà omnes viâ ducit, & sæpè nocet eum inspirantem

*Perfectio in
eo sita est
quod perfectio
sua facies
etiam
minima.*

non sequi; quare hæc exercitia pro exemplo esse possunt, ut
quisque hæc vel similia sibi propria, quod omnino commen-
datur, assumat; & in eo perfectionem suam positam esse sciat,
si sua perfectè faciat, etiam minima quæque. Hinc in Religio-
nibus, maxime in Societate nostrâ, à spiritu Sancto minima
quæque, imò etiam motus directi sunt: & regulæ temperandi
victum, exempli gratiâ, positæ videntur à S. Ignatio fundatore
nostro: qui secutus in eo S. Bonaventuram, simili modo suos
instituentem. Ecclesia verò mater quàm accurata in omni di-
vino officio! ut minuta videri possit ei, qui nescit eam à Spiri-
tu sancto gubernari. Sicut enim ille in veteri testamento Noë
omnia quæ circa arcam; & rursus quæ circa tabernaculum
Mosi; ac quæ circa ejusdem fabricam deinde Beseleeli etiam
minutissima revelavit: ita in templo cordis nostri omnia accu-
rata esse desiderat, & in iis sibi complacet. Ex hoc sensu S.
Ephrem jubet Superiores, singulorum observare incessum,
motum, gestum, habitum, ut ad optimum ea statum firmiter
redu-

*Templi
Salomonis
perfectio.
Ephrem ser.
de vitâ
spirituali.*

reducantur. Magistri enim non solum elementorum discipulis, ait, figuras ostendunt, sed etiam minima quæque puncta distinctionisque proponunt; perfectio enim in parvis consistit, uti enim domus perfecta non est, quæ muros, tectum, ostium habet: neque imago, quæ caput, ventrem & pedes habet, sed in quâ singula affabre sunt picta: ita est in animâ nostrâ.

*Perfectio
consistit in
parvis.
Illusio da-
monis.
Eccli. 19.*

Oblerva illusionem dæmonis hanc esse maximam, ut ista minimi fiant, solidaque alia appellentur, aut æstimentur sine istis; nulli enim facilius quàm hi diffluunt: quia qui contemnit minima, paulatim decedit.

Modus quo actiones ordinandæ sunt, meditatione suprâ positâ continetur: ut perspicuum tamen magis sit, exemplum dabo.

Est quispiam solitus audire Sacrum, sed absque reflexione; perficere se cupit. Pridie tempus designabit, statas preces, imò cogitationes de mysterio tanto inter eundem, in ipso, & cum redeundum: egressurus domum, intentionem renovabit, rediturus Deo gratiasaget, &c.

Querret aliquis an melius non foret, pro re natâ elevare cor, & exercitia assumere.

*Cur stata
exercitia Sæ-
cû velint.*

Respondet ad hoc D. Bonaventura, & alii: sic enim vitæ series nunquam ordinata esset. sed quemadmodum de Meditatione dici solet, parandam meditationem; si tamen Spiritus aliò ducat, sequendum: ita hic facere convenit, cum alligare sese ita non oporteat, sed inconstantiam tamen vitare. Quemadmodum enim, dum ventus secundus aspirat, remis non est laborandum; ita dum Spiritus sanctus spirat, statim non est inharendum, sed sequendus Dominus quocumque ierit.

*Spiritus se-
quendus.*

Cavendum verò, ne, ut in sacratissimis rebus fieri solet, ex usu abusus nascatur, ex frequentatione remissio: sed in meditatione aperire os; & attrahere spiritum oportet, ut spiritu incipientes, spiritu perficiamus.

*In usu ca-
vendus
abusus.*

Neque etiam, quod aliquorum vitium est, mox ut in aliis aliqua probantur, sua quis deserere debet, atque illa amplecti. Curiositatis & vanitatis id sæpè est, si inconsideratè fiat. Vnusquisque enim donum habet à Deo, non tamen ideò vèratur, quo minus Sanctorum vestigiis insistat, & ea legat: ideò enim Dominus eorum exercitia voluit edi: ideoque hic subjiciam S. Bonaventuræ exercitia. Plura seu diarium copiosius post Deo bene juvante dabitur, velut exemplar è variis collectum: quo occasio detur sapienti, ac parvulo via monstretur.

*Exercitia
non faciliè
mutanda.*

Dignatus es, &c. ut sup. pag. 10.

Pfal. 118. **P**ortio mea Domine, dixi, custodire legem tuam, in omni scilicet actione.

Pfal. 61. *Nonne Deo subjecta erit anima mea? ab ipso enim saluata meum.*

Pfal. 39. *In capite libri scriptum est de me, ut facerem voluntatem tuam: Deus meus volui & legem tuam in medio cordis mei.*

Pfal. 118. *Tuus sum ego saluum me fac, quoniam justificationes tuas exquisi.*

Ibid. *Suscipe me secundum eloquium tuum, & vivam, & non confundas me ab expectatione mea.*

S. Bonaventura exercitia quedam spiritualia.

In fine
opusc.
tom. 1.

VT in virtutibus conserueris, oportet te habere exercitia spiritualia, quibus animum tuum occupes; quia nisi sic, non poteris in virtutibus perseverare.

Primò igitur exercebis te in oratione, tali modo, & temporibus istis feruenter. Ante cuiuslibet operis, vel acti inceptiōnem, Dominum invocabis, & modicum orabis, cum tali orationiunculâ: *Deus in adiutorium meum intende: Miserere mei Deus;* vel eiusmodi. Item, quodcumque audis campanam sonare, orabis, vel quando audis pulsare horas. Has orationes feruenter ab intra facias: quòd si iuxta alios fueris, illi non considerent quòd ores.

Quid faciendum cum sonat hora.

Secundum tuum exercitium erit istud: videlicet, ut feruenter proponas quodcumque audis sonare campanam, generaliter te emendare, breuiter, cum oratione per morulam unius Pater noster. Antequam notabile opus facias, breuiter cogitabis, qualiter proposuisti te habere in priori proposito. Item, de manè semper proponas, qualiter te per totam diem velis habere; & hoc, antequam facis facta tua extrinseca, & quando facis factum aliquod, cogitabis breuiter, qualiter proposuisti. Item, ter, vel quater in die propones feruenter contra superbiam.

Cogitanda singulis diebus hebdomada.

Tertium exercitium erit, de aliquo bono cogitatio, quando tempus vacaverit. Habebis enim qualibet die unam memoriam specialem, de quâ cogitabis sæpè, & ad quam cursum habeas. Habebis enim Dominicâ die, de regno caelorum; feriâ secundâ, de extremo iudicio; feriâ tertiâ, de beneficiis Dei; feriâ quartâ, de morte; feriâ quintâ, de poenis inferni; feriâ sextâ, de passione

passione Domini, Sabbatho, de Dominâ nostrâ, & peccatis propriis. Passionem tamen Domini in qualibet die, cum materiâ dici, & cum beneficiis Dei habebis. Et in qualibet horâ matutinâ, Primâ, Tertîâ, &c. de passione illius horâ, cum pauco de materiâ illius dici cogitabis. Sic igitur cogitando, & tua factâ faciendo, spero, quòd tempus competenter expendes.

Quartum exercitium erit, ut quotidie te exerceas in operibus humilibus & despectis: semper eligere locum vilissimum, & teipsum ex toto corde despiciere, nulliusque laudis dignum te reputare, sed totum adscribere Deo: sive lauderis, sive vitupereris, non curabis. Esto considerans teipsum, & inuenies, quòd non es aliquâ laude dignus, sed omni opprobrio dignissimus. Cùm enim es iuxta alios, habebis te taciturnè, verecundè & mansuetè, tamen sicut decet.

Quintum exercitium erit, ut omnia signa superbiæ devites: scilicet, clamorem in loquendo, & sic de aliis.

Sextum exercitium erit, ut sæpè consideres in quibus te malè habeas, ubicumque fueris; & non permittas aliquòd parvum vitium transire, non judicatum; quia, qui parva non reputat, in majora sæpè cadit.

Septimum exercitium erit, ut præcipuè, ubicumque fueris, oculos tuos custodias: quia ex incustodiâ oculorum, infinita mala eveniunt. Ergo præcipuè custodi oculos.

Octavum exercitium est, considerare aliorum bona, & non mala. Cùm enim videris aliquem peccantem, cogitabis, quòd si ipse haberet tantam gratiam à Deo, sicut tu ipse, multo ferventius emendaret se, quàm tu. Si autem videris aliquem aliquid boni facere, cogitabis, qualiter illud posses imitari.

Nonum exercitium erit, ut omnia quæ videris, & audieris ab hominibus, ad bonum trahas: & sic, non suspicaberis.

Decimum exercitium erit, ut semper, ubicumque fueris, habeas te morigeratè & compositè ab extrâ, ne aliis adhibeas malum exemplum: quia interior incompositio, est signum indevotæ mentis.

Undecimum exercitium erit, ut semper, ubicumque fueris, videas, ut illud non facias, cum quo alicui possis præbere malum exemplum, vel unde alius posset suspicari: quia valdè periculosum est aliis præbere malum exemplum.

Duodecimum erit, viriliter tentationibus resistere, & à carnalibus te abstinere, & abstrahere.

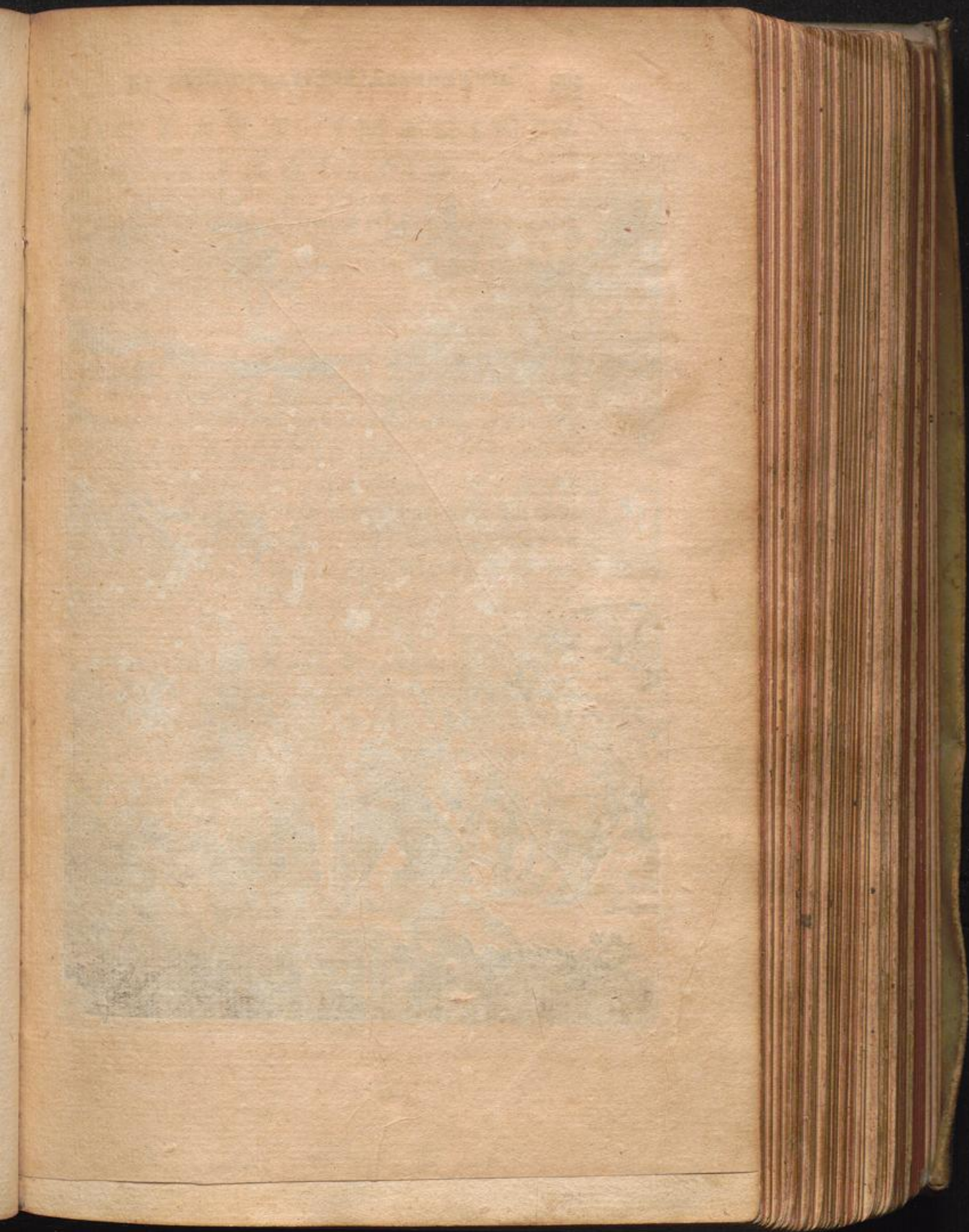
Vltimum erit, ut semper stes in timore, & habeas te verecundè: & ita custodi te solus, sicut quando es cum aliis. Nam Deus omnia videt quæ facis.

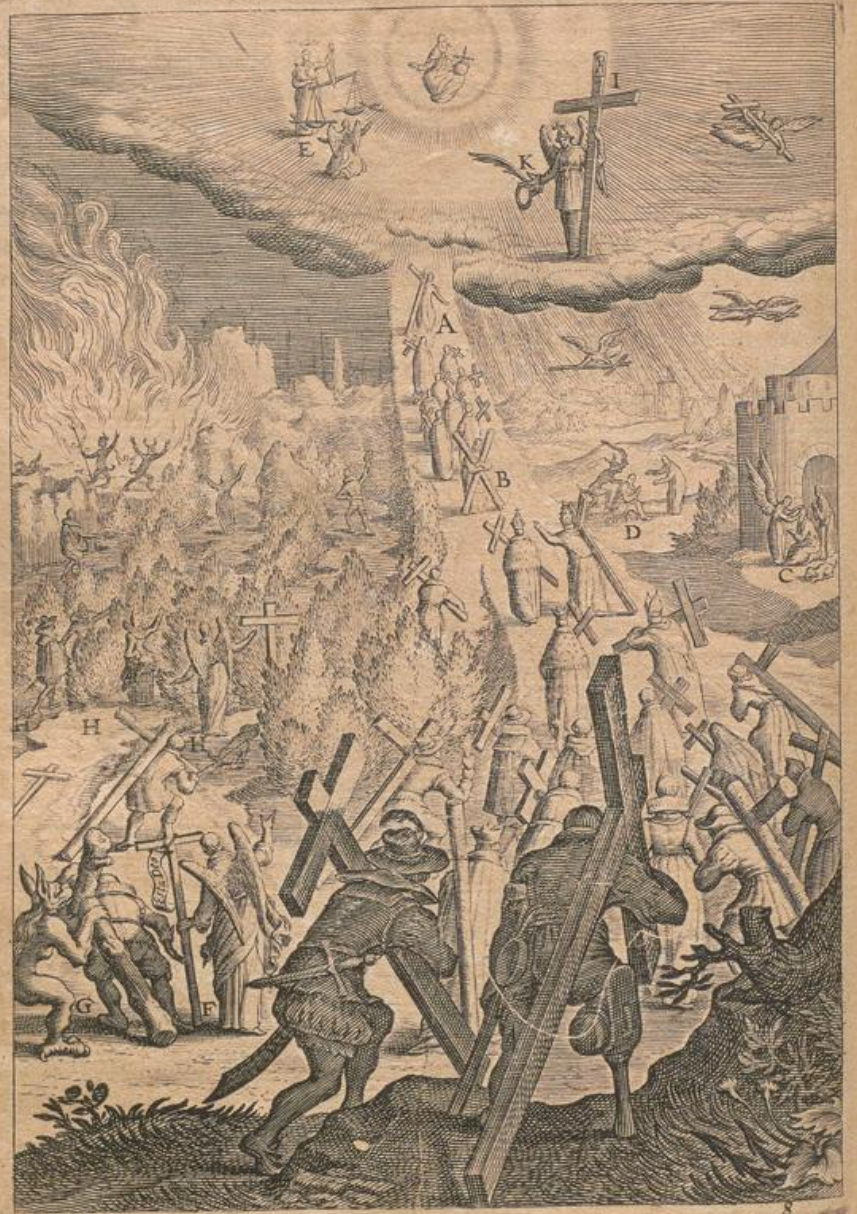
Hæc exercitia in communi, in quantum potes, facere studebis: & Dominum diligenter rogabis, ut velit tibi dare gratiam, ad faciendum ea, quia sine ipso nihil potes facere, &c.

*Cognitio sui
perutilis.*

Redeam ab exterioribus, ab interiora; ab interioribus, ad superiora conscendam, ut possim cognoscere, unde venio, aut quò vado: quid sum; & unde sum. Verita ex cognitione mei valeam pervenire ad cognitionem Dei. Quanto namque in propriâ cognitione proficio, tanto ad cognitionem Dei accedo. Unde venio? secundum exteriorem hominem de parentibus illis, qui me fecerunt antè dñatum, quàm natum; peccatores peccatorem in peccato suo genuerunt, & de peccato nutrierunt. Quid sum ego? homo, de humore liquido. Sum enim in momento conceptionis de humano semine conceptus, deinde spuma illa cata modicum crescendo caro facta est: postea plorans & ejulans traditus sum hujus mundi exilio. & ecce, jam major, plenus iniquitatibus, jam jam præsentabor ante districtum judicem: tunc dicetur de me, Ecce homo, & opera ejus. Cogita hæc profundius.

Dignatus es, ut supra pag. 10.

XXIX

OCTAVÆ IMAGINIS
ANNOTATIO.

Considera crebrò quæ tibi adverfa acci-
dere possint, & animum ad ea præ-
para.

Previde mala, & incommoda quæ tibi etiam
hodie evenire possent, ac memento te hac
communi lege natum, & vocatum, ut crucem tuam
portes, cum **A** Christo, & post ipsum intres in
gloriam. Amplectere itaque crucem cum **B** sancto
Andreas, & te **C** Tobia senioris, ac **D** Iobi, alio-
rumq; Sanctorum exemplis corrobora. à Dei enim
magna **E** charitate, secundum vires tuas, crux tua
ab omni retrò aternitate appensa est, & quasi per
F Angelum ad te missa. hanc si detrectes, gravio-
rem **G** diabolus imponet. Deo itaque te permitte,
ut te ducat dirigatq; : solus enim novit **H** exitus
viarum; & cave ne proprio sensu viam eligas,
omnium ignarus, atque hanc te consideratione so-
lare; **I** crucem unius horula **K** aeterno premio com-
pensari.